

for det følgende Regnskabsaar, men dette er kun sket ganske undtagelsesvis, og kun, hvor der har foreligget ganske særlige Grunde. Jeg kan i dette Øjeblik ikke huske specielle Tilfælde; men jeg erindrer saa meget fra den Tid, da jeg havde med Behandlingen af Statsrevisionsbetænkningerne at gøre, at det er hændet, at en Udgiftspost, der strakte sig over flere Aar, f. Eks. vedrørende et Byggeforetagende, i et af Mellemaarene har foranlediget Revisionen til at gøre Bemærkninger om den Del af Udgifterne, der er falden i det paagældende Aar, og at de fremsatte Bemærkninger til Behandling af Statsrevisionen for det følgende Aar, i hvilket den samlede Udgift ventedes afsluttet. Saa vidt jeg erindrer, er der ogsaa forefaldet Tilfælde, hvor der overhovedet ganske manglede Oplysninger med Hensyn til en Regnskabspost, og har man da ligeledes henvist Sagen til en senere Revision. Jeg skal dog i øvrigt ikke komme nærmere ind herpaa, det er jo ikke mig, der skal tage Beslutning her. Jeg skal kun endnu bemærke, at en væsentlig medvirkende Aarsag til, at Spørgsmaalet nu foreligger, turde være at søge i et mindre praktisk Greb fra Statsrevisionens Side, idet denne i Stedet for at afsende flere Skrivelser, omtrent har samlet alle de Spørgsmaal, om hvilke man ønskede yderligere Oplysninger vedrørende Justitsministeriet, i en Skrivelse, hvis Besvarelse endda maatte deles mellem to Ekspeditionskontorer, idet — hvad der turde være Revisionen bekendt — de færøiske Sager ikke sortere under samme Kontor som de øvrige justitsministerielle Sager. Man gjorde heller ikke, hvad man ellers plejer at gøre i offentlige Forhold, nemlig at erindre om, da længere Tid var hængaet, at det havde Hastværk; Revisionen havde i saa Fald, i ethvert Tilfælde for de allerfleste Posters Vedkommende, faaet Svar i Tide. Det skal for øvrigt nok vise sig, at de meddelte Oplysninger for de omhandlede Posters Vedkommende ere fyldestgørende, saaledes som Tilfældet har været med Hensyn til de Spørgsmaal, der bleve besvarede i Tide af det ene Ekspeditionskontor.

Jeg skal dernæst tillade mig nogle Bemærkninger om Overskridelsen ved Sindsygeanstalterne paa „uforudsete Udgifter“s Konto. Jeg har i og for sig ikke noget at indvende mod Udvalgets Bemærkning om, at under Forudsætning af, at de Udgifter, som have foranlediget Overskridelserne, ere faldne eller have kunnet forud-

ses paa en Tid, da det endnu var muligt at søge Hjemmel for Anvendelsen paa Forslaget til Tillægsbevillingsloven, tiltrædes Statsrevisionens Bemærkning Men jeg skal dog bemærke, at stor praktisk Betydning vil denne Bemærkning ikke faa. Naar man har at gøre med „uforudsete Udgifter“, tænker jeg, at de alle sammen uden Hensyn til den Tid, hvor de faldt, maa siges at medvirke til at tilvejebringe Overskridelsen; men i saa Fald kan man ikke godt tale om, hvilke Udgifter der have bevirket Overskridelsen, før man ved Finansaarets Slutning kender alle de uforudset indtrufne Udgifter; men da er det for sent at søge Efterbevilling. Og vil man sige, at det er de sidste Udgifter, de, der paaløbe, efter at hele den bevilgede Sum er forbrugt, som foraarsage Overskridelsen, saa vil omtrent det samme i Reglen blive Resultatet, idet der overhovedet ikke bliver Tid til at faa de Udgifter, der falde i Slutningen af Finansaaret, ind paa Tillægsloven. I det hele taget er det med Hensyn til Kontoen „uforudsete Udgifter“ temmelig umuligt at søge Efterbevilling, naar det ikke drejer sig om enkelte større ekstraordinære Udgifter, som afholdes en Maaned eller to, før Finansaaret er til Ende, og paa hvilke man finder Anledning til at søge særlig Efterbevilling; om den samlede Sum, de i Aarets Løb paaløbende mindre uforudsete Udgifter, kan der først vides Besked ved Aarets Slutning, særlig naar det er Autoriteter rundt om i Landet, som afholde disse Udgifter; først naar man faar disses Regnskaber, kan man se, om der er sket en Overskridelse. Følgen af den opstillede Fordring maatte være den, at Anstalterne, naar der var gaaet 9 eller 10 Maaneder, skulde underrette Ministeren om, hvor meget der var medgaaet til uforudsete Udgifter, og saa var man endda lige nær, idet man ikke vilde vide, hvad man skulde kalkulere for den tilbagestaaende Tid af Finansaaret. Sagens Kerne er, at disse Bevillinger efter deres Natur maa anses for at være kalkulatoriske. Jeg tror, at det kun vilde blive til Plage, hvis man vilde søge at gennemføre Forlangendet om, at disse Overskridelser som Regel skulde søges efterbevilgede; Forlangendet vil dog ikke lade sig praktisk gennemføre. Det, man har at undersøge, er, om de brugte Beløb virkelig kunne henregnes til „uforudsete Udgifter“ eller ikke, men er det Tilfældet, og have de maattet afholdes, er man ogsaa nødt til at lade dem passere. Overhovedet tror jeg ikke, at den Maksime holder Stik, som det ærede Mindretal vil